

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. ตัวแปรที่ศึกษา
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สรุปผลการวิจัย
7. อภิปรายผลการวิจัย
8. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีอายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาดำรงตำแหน่งต่างกัน
3. ศึกษาข้อเสนอแนะการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. 2549 18 ตำบล 217 หมู่บ้าน จำนวนผู้ใหญ่บ้าน 217 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวนผู้ใหญ่บ้าน 217 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาวิจัยจำนวน 140 คน และทำการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้หมู่บ้านเป็นหน่วยการสุ่ม เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใหญ่บ้านในแต่ละตำบล

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งจำแนกได้ ดังนี้ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาดำรงตำแหน่ง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ บทบาทของผู้ใหญ่บ้านในการพัฒนาท้องถิ่นตาม พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 ได้กำหนดบทบาท อำนาจหน้าที่ ของผู้ใหญ่บ้านไว้ 4 ด้าน ดังนี้ 1) บทบาททางการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อย ของราษฎร 2) บทบาททางการที่เกี่ยวกับความอาญา 3) บทบาททางด้านการทะเบียน และ 4) บทบาททางการพัฒนาตำบลและการส่งเสริมอาชีพราษฎร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะเป็น แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ใหญ่บ้าน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 โดยจำแนกบทบาท ในการพัฒนาท้องถิ่น

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาท การพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามถึง ผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. ส่งหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปยังกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ไปที่อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ดด้วยตนเอง

3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้กระทำการตอบแล้วทั้งหมด เพื่อดำเนินการ ตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป โดยผู้วิจัยสามารถรวบรวมแบบสอบถามคืนได้ทั้งหมด เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2550

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่ ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ปรากฏผลการศึกษารูปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 140 คน พบว่า มีอายุอยู่ระหว่าง 51 - 60 ปี มากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 รองลงมาคือ 41 - 50 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 32.90 และอายุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จบระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย มากที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 49.30 รองลงมาคือ ประถมศึกษาหรือเทียบเท่า และมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40 และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม ดำรงตำแหน่ง 7 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 37.90 รองลงมาคือ 5-6 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 33.60 และดำรงตำแหน่ง 1-2 ปี และ 3-4 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30

2. บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมมีอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า มีระดับบทบาทการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการพัฒนาและการส่งเสริมอาชีพของประชาชน รองลงมาคือ ด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ด้านการที่เกี่ยวข้องกับความอาญาและด้านงานทะเบียน

3. ผลการเปรียบเทียบบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มี อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาดำรงตำแหน่งต่างกัน พบว่า ผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน มีบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้ใหญ่บ้านที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

4. ผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาท้องถิ่น ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

4.1 ด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่เห็นว่า ภาครัฐควรเพิ่มบทบาทในด้านการปกครองให้กับผู้ใหญ่บ้านให้มากกว่านี้ รองลงมาคือ หน่วยงานราชการควรจัดกิจกรรมหรือจัดอบรมให้ความรู้ด้านการปกครองและความสงบเรียบร้อย ในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนในหมู่บ้าน

4.2 ด้านการที่เกี่ยวกับความอาญา ในการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่เห็นว่า หน่วยงานราชการควรจัดกิจกรรมหรือจัดอบรมให้ความรู้ ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนในหมู่บ้าน รองลงมา คือ ทางราชการควรจัดทำเป็นกฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติ และออกเป็นคำสั่งให้ชัดเจนให้ประชาชนได้ปฏิบัติตามได้ง่ายขึ้น

4.3 ด้านงานทะเบียน ในการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรทำทะเบียนทุกอย่างให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน รองลงมาคือ การติดต่องานหรือการประสานงานกับที่ทำการอำเภอ ควรมีการลดขั้นตอน เพื่อความสะดวกรวดเร็ว

4.4 ด้านการพัฒนาและการส่งเสริมอาชีพของประชาชน ในการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม รองลงมาคือ ควรมีการจัดอบรมโดยวิทยากรผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่คนในชุมชนอย่างแท้จริง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้นำมาทดสอบสมมติฐานและอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ดอยู่ระดับปานกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยพบว่า ระดับบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ บทบาททางด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของราษฎร บทบาททางด้านการที่เกี่ยวกับความอาญา บทบาททางด้านงานทะเบียน และบทบาททางด้านการพัฒนาและการส่งเสริมอาชีพราษฎร โดยรวมมีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาดังกล่าวไม่เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลได้ว่า ผลการศึกษาได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุมพล ทองเข้ม (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาบทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านภายใต้นโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ศึกษากรณีอำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ พบว่า บทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในการปฏิบัติหน้าที่ โดยรวมและเป็นรายชื่อทุกด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเพ็ญ กาญจน์มณี (2541 :

บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดสงขลา พบว่ากำนันและผู้ใหญ่บ้านมีบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บทบาทการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการเมืองการปกครอง และด้านเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของ ยศพล อินทฤทธิ์ (2545 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่าบทบาทที่ควรจะเป็นในอนาคตของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านควรเพิ่มบทบาทให้มากขึ้นในทุกด้าน โดยบทบาทด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อยเป็นบทบาทที่ควรให้ความสำคัญที่สุดในอนาคต รองลงมาได้แก่บทบาทด้านการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ บทบาทด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และบทบาทด้านงานทะเบียนต่างๆ ตามลำดับ

ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนาถิน ปทุมชาติพัฒน์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการดำเนินงานตามบทบาทของผู้ใหญ่บ้านในเขต อำเภอบึงปทุม จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างเป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน 300 คน โดยได้ศึกษาทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและพัฒนาสังคม ด้านการอำนวยความสะดวกความยุติธรรมให้กับประชาชน และด้านบริการ โดยรวมพบว่ามีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัยบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ดอยู่ระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า

1. ผู้ใหญ่บ้าน ได้ทำอยู่เป็นประจำไม่ว่าจะเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยของราษฎร ด้านการให้คำปรึกษาหารือและระงับข้อพิพาทของประชาชนในท้องถิ่น มีการประชาสัมพันธ์ข้อกฎหมายเบื้องต้นให้ประชาชนทราบ และบทบาททางด้านการพัฒนาและการส่งเสริมอาชีพราษฎรตลอดจนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
2. ผู้ใหญ่บ้านส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 51 - 60 ปี และมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 7 ปีขึ้นไป ทำให้ผู้ใหญ่บ้านมีประสบการณ์และเข้าใจบทบาทของตนเองมากยิ่งขึ้น ส่งผลทำให้ผู้ใหญ่บ้านแสดงบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ผู้ใหญ่บ้านเป็นบุคคลที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น จึงเข้าถึงและใกล้ชิดกับประชาชน เพียงผู้เดียว ทำให้ได้รับการยอมรับจากประชาชนให้เป็นผู้นำ ผู้ใหญ่บ้านจึงเป็นที่พึ่งและให้การสงเคราะห์แก่ลูกบ้านของตนเองได้

จากเหตุผลดังกล่าวเป็นผลทำให้บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ บทบาททางด้านการปกครองและรักษาความสงบเรียบร้อยของราษฎร บทบาททางด้านการที่เกี่ยวกับความอาญา บทบาททาง

ด้านงานทะเบียน และ บทบาททางด้านการพัฒนาและการส่งเสริมอาชีพราษฎร โดยรวมมีระดับการพัฒนาอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 ผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มี อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาดำรงตำแหน่ง ต่างกัน มีระดับบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มี อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลได้ว่า ผลการศึกษาได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเพ็ญ กาญจน์มณี (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า ที่มีอายุต่างกัน และการศึกษาต่างกันและการศึกษาต่างกัน มีบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับนาकिन ปทุมชาติพัฒน์ (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า คณะกรรมการหมู่บ้านที่มี อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานตามบทบาทของผู้ใหญ่บ้านไม่แตกต่างกัน

ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย รักษานาม (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาสถานภาพและผู้นำของบทบาทการปกครองท้องที่ พบว่า สถานภาพของผู้ใหญ่บ้าน ด้านอายุ และการศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อการปกครองท้องที่ กล่าวคือ ผู้ใหญ่บ้านที่มีอายุในวัยกลางคน ประมาณ 31-40 ปี จะเป็นผู้มีบทบาทการเป็นผู้ใหญ่บ้าน สูงกว่าผู้อยู่ในวัยอื่นๆ และผู้ใหญ่บ้านที่มีอายุน้อย คือ ต่ำกว่า 30 ปี จะเป็นผู้มีบทบาทการเป็นผู้ใหญ่บ้านต่ำกว่าวัยอื่นๆ ด้านการศึกษา พบว่า ผู้ใหญ่บ้านที่มีภาวะผู้นำสูงจะมีบทบาทการเป็นผู้ใหญ่บ้านสูง ส่วนผู้ใหญ่บ้านที่มีภาวะผู้นำต่ำจะมีบทบาทการเป็นผู้ใหญ่บ้านต่ำไปด้วย

จากผลการวิจัยบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มี อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1. ผู้ใหญ่บ้านเป็นบุคคลที่อยู่ในหมู่บ้าน มีความใกล้ชิดกับประชาชนทุกกลุ่มเสมอหน้ากันไม่เลือก อายุและระดับการศึกษา
2. ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่มาจากการเลือกตั้งจึงพยายามปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและขนบธรรมเนียมปฏิบัติของทางราชการ อย่างเต็มความสามารถกับประชาชนทุกฝ่าย
3. ผู้ใหญ่บ้านกับประชาชนทุกหมู่เหล่า ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันเสมอ ทั้งในหน้าที่ส่วนตัวและหน้าที่สาธารณะ รวมถึงงานการกุศลของหมู่บ้าน

จากเหตุผลดังกล่าวเป็นผลทำให้บทบาทการพัฒนาท้องถิ่น ของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มี อายุ และระดับการศึกษา ต่างกัน มีบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มี ระยะเวลาดำรงตำแหน่งต่างกัน มีบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลได้ว่า ผลการศึกษาได้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเพ็ญ กาญจน์มณี (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้ใหญ่บ้านที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุมพล ทองแถม (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านภายใต้ันโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ศึกษากรณี อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ พบว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มีวาระของการดำรงตำแหน่งและระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่โดยรวมและรายชื่อจำนวน 8 ข้อ คือ การแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน การช่วยเหลือราษฎรเมื่อประสบปัญหาอุทกภัยการจัดการเก็บภาษีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การแก้ไขปัญหาเสพติด การป้องกันและระงับโรคติดต่อ การติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การพัฒนาท้องถิ่น และการพัฒนาสุขภาพเด็ก สตรี เยาวชน และคนพิการไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มี ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งต่างกัน พบว่า บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1. บทบาทการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์หรือเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในอดีตมาเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ เพื่อลงมือปฏิบัติจึงทำให้วาระในการดำรงตำแหน่งเป็นตัวแปรในการสร้างความเชื่อมั่นในการตัดสินใจของผู้ใหญ่บ้าน
2. การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้ใหญ่บ้านที่อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งนานกว่าจะเข้าใจบทบาทในส่วนที่ประชาชนคาดหวังหรือต้องการมากกว่าคนอื่น
3. การที่ผู้ใหญ่บ้านมีระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งนานกว่าเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับตัวผู้ใหญ่บ้านเองและประชาชนในหมู่บ้านในการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า ผู้ใหญ่บ้านที่มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งต่างกันจะมีบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกันทั้ง 4 ด้าน ดังตารางที่ 14

จากเหตุผลดังกล่าวเป็นผลทำให้บทบาทการพัฒนาท้องถิ่น ของผู้ใหญ่บ้านในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มี ระยะเวลาดำรงตำแหน่งต่างกัน มีบทบาทการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1.1 ด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ภาครัฐควรเพิ่มบทบาทในด้านการปกครองให้กับผู้ใหญ่บ้านให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และควรจัดกิจกรรมหรือจัดอบรมให้ความรู้ด้านการปกครองและความสงบเรียบร้อย ในการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนในหมู่บ้าน

1.2 ด้านการที่เกี่ยวกับความอาญา หน่วยงานราชการควรจัดกิจกรรมหรือจัดอบรมให้ความรู้ ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนในหมู่บ้าน และควรจัดทำเป็นกฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติ และออกเป็นคำสั่งให้ชัดเจนให้ประชาชนได้ปฏิบัติตามได้ง่ายขึ้น

1.3 ด้านงานทะเบียน หน่วยงานที่รับผิดชอบควรทำทะเบียนทุกอย่างให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน และการติดต่องานหรือการประสานงานกับที่ทำการอำเภอ ควรมีการลดขั้นตอน เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

1.4 ด้านการพัฒนาและการส่งเสริมอาชีพของประชาชน ทางราชการควรมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม และจัดอบรมโดยวิทยากรผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่คนในชุมชนอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

2.1 ควรเพิ่มบทบาทของผู้ใหญ่บ้านหรือจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นในหมู่บ้าน เพื่อดำเนินการ จับกุม ปรามปรามผู้ลักลอบจับสัตว์หรือบุกรุกทำลายป่าในเขตห้ามจับหรือเขตป่าสงวน และที่สาธารณประโยชน์

2.2 ควรเพิ่มบทบาทการจับกุมผู้กระทำความผิดหรือสงสัยว่ากระทำความผิดกฎหมายนำส่งเจ้าหน้าที่

2.3 ควรเพิ่มบทบาทการจัดการตามคำสั่งให้ค้นหรือยึดทรัพย์สินของเจ้าพนักงานที่ทำผิดกฎหมาย

2.4 ควรเพิ่มบทบาทการเป็นผู้รับรองความเกี่ยวกับความประพฤติและหลักฐานของผู้ขอมิและใช้อาวุธปืน

2.5 ควรเพิ่มบทบาทในการเป็นพยานบุคคลรับรองผู้ประสงค์ขอตะเบียนสมรส ทะเบียนหย่า ทะเบียนครอบครัวอื่นๆ ให้กับผู้ใหญ่บ้าน

2.6 ควรให้ผู้ใหญ่บ้านดำเนินการสำรวจจัดทำบัญชีสัตว์ที่ยังไม่ได้ทำตัวรูปพรรณสัตว์

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาบทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้าน ในการพัฒนาท้องถิ่นในอำเภอเสถภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

3.2 ควรศึกษาบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นของผู้ใหญ่บ้าน ในอำเภอหรือท้องถิ่นอื่นๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY